# มุสลิมใหม่ อับบาส (ภคพล คีบสูงเนิน) :
# “ผมแอบอิจฉามุสลิม ... ที่เขาเป็นมุสลิมตั้งแต่เกิด”

﴾المسلم الجديد : عباس كيبسونج نون﴿

[ ไทย – Thai – تايلاندي ]

เว็บ อิสลาม.net

**ผู้ตรวจทาน** : ทีมงานภาษาไทย เว็บอิสลามเฮ้าส์

2010 - 1431

islamhouse.com

# ﴿المسلم الجديد : عباس كيبسونج نون﴾

« باللغة التايلاندية »

موقع إسلام.نت

مراجعة: فريق اللغة التايلاندية بموقع دار الإسلام

2010 - 1431

islamhouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

# มุสลิมใหม่ อับบาส (ภคพล คืบสูงเนิน) : "ผมแอบอิจฉามุสลิม ... ที่เขาเป็นมุสลิมตั้งแต่เกิด"

ชื่อ : ภคพล คืบสูงเนิน

เกิดวันที่ 28 มกราคม 2519 เป็นคนกรุงเทพ โดยกำเนิด เป็นบุตรคนที่ 3 ในบรรดาพี่ น้องทั้งหมด 3 คน ส่วนพี่ชายคนโตเสียชีวิตแล้ว ครอบครัว และญาติพี่น้องเป็นพุทธทั้งหมด และไม่ได้ใช้ชีวิตกับครอบครัวตนเองตั้งแต่เกิด

จบการศึกษาปริญาตรี : ด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยว

ปัจจุบัน : ทำงานที่โรงแรมเชอราตันแกรนด์ สุขุมวิท

เปลี่ยนความเชื่อเป็นคริสเตียนเมื่อปี 2548 และรับอิสลามเมื่อเดือน พฤษภาคม 2552

## ลำดับเหตุการณ์ทั้งหมดตั้งแต่เกิดจนรับอิสลาม

### ความทรงจำในวัยเด็ก

ผมเกิดที่โรงพยาบาลราชวิถี ตอนนั้นพ่อแม่ผมอยู่สมุทรปราการนับแต่ผมจำความได้ในวัยเด็ก ผมก็รู้อยู่แล้วว่าผมไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ที่ให้กำเนิดผม ซึ่งผมก็ไม่ได้รู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจอะไรมากมาย เพราะครอบครัวที่ผมอยู่ด้วยที่กรุงเทพก็ให้ความอบอุ่นผมดี มีพ่อกับแม่ที่เลี้ยงผมมา พี่ชายอีกสองคน และก็พี่สาวอีกสองคนพี่สาวคนเล็กห่างกับผม สิบสองปี แล้วพี่สาวคนโตก็แก่กว่าผมเกือบยี่สิบปี พ่อแม่ผมแท้ๆ ไม่ได้หายไปไหนหรอกครับ ก็ยังอยู่นะแหละในเวลานั้น กับพี่ชายผมแท้ๆ อีกสองคน ผมเป็นคนเล็กสุดท้องอีกเช่นเคย ผมมา อยู่กับครอบครัวที่เลี้ยงผมมาจนโต ที่มาอยู่ที่นี่เพราะตอนช่วงผมอายุประมาณหนึ่งเดือน เป็นเพราะแม่กับพ่อผมแท้ๆ ต้องขายของ ไม่มีเวลาเลี้ยง มีคน อธิบายให้ผมฟังว่า แท้จริงเขามาฝากเลี้ยงในระยะเวลาสั้นๆ เท่านั้น อาจจะเดือนหรือสองเดือนแต่ช่วงเวลาสั้นนั้นๆ ผมก็ไม่เข้าใจว่า ความจำในช่วงนั้นของผมจะดีอะไรหนักหนา สุดท้ายผมไม่ยอมกลับ แล้วพ่อเลี้ยงผมก็ไม่ยอมให้เอากลับคืนไปทั้งๆที่ไม่ใช่ลูกของตัวเอง พ่อเลี้ยงผมเป็นตำรวจ เล่ากันมาผมมาอยู่บ้านหลังนี้พร้อมกับอาการปอดบวม ซึ่งในตอนแรกไม่มีใครรู้แล้วพาไปคลินิกหรือโรงพยาบาลอะไรสักอย่าง หมอบอกว่าถ้ามาช้ากว่านี้คงไม่รอด ผมเข้าอนุบาลในโรงเรียนคริสต์ แต่กลับไม่รู้จักพระเยซู เคยเห็นแต่รูปปั้น แล้วรู้ว่าวันคริสมาสต์นี่มีของขวัญ ผมชอบกล่องของขวัญแม้ว่ามันจะเป็นของขวัญปลอม หรือกล่องขนมอันละสองบาท ที่เป็นรูปกล่องของขวัญก็ยังชอบที่ผมเรียนที่นั่นเพราะพี่สาวคนเล็กเรียน ม.ต้นที่นั่นด้วย เรียนอยู่ปีหรือสองปีนี่ละ เพราะพอพี่สาวจบม.ต้น ผมก็ย้ายเข้า โรงเรียนประถมแถวบ้านซึ่งเป็นโรงเรียนชื่ออิสลามแต่สอนสามัญภายในโรงเรียนก็ มีมัสยิดด้วย อิสลามเป็นยังไงไม่รู้ รู้แต่ว่าไม่กินหมู กับละหมาดวันศุกร์ เพราะเห็นจากเพื่อน เรียนอยู่จนจบป.6 พอ ม.ต้น กับม.ปลายก็ย้ายไปเรียนโรงเรียนวัด

## ความคุ้นเคยกับอิสลาม

ที่บ้านผมจะเรียกมุสลิมว่า แขก ตอนประถมผมเรียนที่โรงเรียนอัสสละฟียะฮ์วิทยาลัย ตั้งแต่ประถมหนึ่งถึงประถมหกไม่ได้อยากรู้อยากเห็นอะไรมากมายเกี่ยวกับอิส ลาม รู้ว่า แขกนุ่งโสร่ง ไม่กินหมู ละหมาดแค่วันศุกร์ เพราะเห็นเพื่อนที่เป็นมุสลิมในห้องไปละหมาด แต่ไม่รู้ว่าต้องทำห้าเวลา บ้านผมก็อยู่ใกล้ชุมชนมุสลิม มีพระเจ้าชื่ออัลลอฮฺ เป็นใครมาจากไหนก็ไม่รู้ แต่ช่วงที่ผมเริ่มเข้าวัยรุ่น ผมชอบอะไรแบบอิสลามหลายอย่าง เช่นการแต่งกาย คือนุ่งโสร่ง เสียงสวด ตัวอักษรอาหรับ ผมก็เคยมีคู่มือหัดละหมาด และบัญญัติในอิสลาม ไม่รู้นึกไงถึงไปซื้อมาอ่าน แต่ก็อ่านไม่เข้าใจ

ภาพของอิสลามในวัยเด็กมีแต่ความรุนแรง ขี้ โกง สกปรก ทารุณสัตว์

นั่นเป็นสิ่งที่ผมเห็นจากสื่อในข่าวโทรทัศน์ ภาพสงครามส่วนใหญ่กับความทรงจำในวัยเด็ก อเมริกาต้องรบกับประเทศอมุสลิมทุกครั้งไปสิ ถ้าความรู้ในตอนเด็ก พวกมุสลิมเป็นผู้ร้ายตลอด คิดแบบไม่รู้ที่มาที่ไป

ยืมเงินแล้วไม่ใช้ พวกแขกนี่ขี้โกง แม่ผมมาบ่น แม้ว่าอาจไม่ได้เกิดกับแม่ผมเอง แต่เกิดกับคนรู้จัก แม่ก็มักจะมานั่งบ่น ให้ผมได้ยิน เรื่องความสกปรกนี่ ผมว่าสภาพแวดล้อมโน้มนำให้ผมคิดไปเองมากกว่า อย่างการทำอาหาร ผมก็ไม่เคยไปนั่งดูเขาทำหรอก แต่เพราะบ้านคนมุสลิมส่วนใหญ่ในละแวกนั้น คล้ายกับชุมชนแออัด เลยต้องคิดเอาไว้ก่อน เรื่องการเชือดสัตว์ในงานเทศกาลก็เหมือนกัน ผมว่ามันน่าสงสารออก แต่ผมก็ลืมนึกไปว่าเนื้อสัตว์ที่ผมกินทุกวัน ก็โดนเชือดเหมือนกัน เพียงแต่ผมไม่เห็น แต่นั่นอาจเป็นความสงสัย ไม่ได้ใส่ใจอะไรหนักหนา ทางใครก็ทางมัน ไม่ถึงขั้นติดความคิดในแง่ลบ นั่นคือความรู้สึกในวัยเด็ก

## ศาสนาพุทธกับผมเป็นอย่างไร

ผมเป็นชาวพุทธ ซึ่งติดตัวแต่กำเนิด ที่บ้านนับถือก็นับถือด้วย การปฏิบัติใส่บาตรคงจะนับครั้งได้ในหนึ่งรอบปี ทำแล้วก็สบายใจดีนะ แต่ก็ไม่ค่อยทำ เรียนศาสนาในบทเรียนในโรงเรียน รู้ว่าทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ไม่ต้องคิดไรมากมาย ศาสนาทุกศาสนาสอนให้เป็นคนดีเหมือนกันหมด ศาสนากับการดำเนินชีวิตประจำวันเหมือนจะอยู่คนละทาง ไม่ทำชั่ว ไม่เอาเปรียบ คดโกงใครเป็นพอ พอเริ่มเข้าวัยรุ่น ผมเริ่มไม่ชอบการทรงเจ้าเข้าผี ไม่รู้ทำไม รู้แต่ว่าทำไมเจ้าหรือเทพพวกนี้ต้องลดตัวลงมาอยู่ในคน แล้วมาปนอยู่ในศาสนาพุทธได้ยังไงก็ไม่รู้ พุทธกับพราหมณ์ ปนกันไปปนกันมา คงเกิดจากการที่เห็นว่าอะไรดีก็ทำไปเถอะ ไม่เดือดร้อนใคร ไม่หนักหัวกบาลใคร แถมสบายใจอีกต่างหาก การทำนายทายทัก ไม่ได้แสวงหาสิ่งเหล่านี้ แต่ก็มีบ้างที่ชอบดูชอบอ่านทำนายดวง หากหมอดูทักว่าดี ก็ลองทำตาม แต่สุดท้ายไม่ว่าหมอดูจะทำนายว่าดีหรือไม่ดี สุดท้ายก็ลงเอยด้วยความทุกข์ หากทำนายว่าดี แต่ก็ต้องทำโน่นทำนี่เสียเงินเสียทองไป อย่างน้อยก็ค่าหมอดูละ

เวลาที่ไม่ได้เป็นตามคำทำนายที่ทายว่าดี ก็กลายเป็นทุกข์หนักกว่าเดิม เพราะคาดหวังสูง ผมก็ไม่ได้ค้น หาอะไรมากมายกับศาสนาความเชื่อที่ผมมีมาแต่กำเนิด

## เมื่อผมบวชพระ

ผมบวชพระตอนอายุ 27 ที่ วัดเทพศิรินทร์ ซึ่งไม่เคยคิดฝันมาก่อนว่าจะได้บวชวัดนี้ ผมบวชแค่ 15 วัน เพราะลางานได้เท่านั้น ตอนบวชก็บอกตามตรงว่าอยากให้ถึงวันสึกไวไว คงจะยังเข้าไม่ถึง ตื่นเช้ามาก็เดินสายบิณฑบาต แถวตลาดมหานาคกับตลาดโบเบ้ ใครจะคิดบ้างว่า ต้องเดินเท้าเปล่าลุยน้ำในตลาดที่ดำๆ กลับมาวัดก็ฉันท์เช้า ต่อด้วยทำวัตรเช้า มีการปลงอาบัติหลังทำวัตรเช้า กรณีที่เราอาจทำผิดบัญญัติสงฆ์ สิบเอ็ดโมงก็ฉันท์เพล หัวค่ำก็มีการฝึกให้นั่งสมาธิ มีอยู่วันหนึ่งที่ผมมีความรู้สึกว่าตัวผมลอยได้ ขณะทำสมาธิ ประมาณ ห้าวินาที แต่อาจเกิดจากเหน็บกินมากกว่า เพราะวัดนี้เป็นพระอารามหลวง จึงมีพระที่มีชั้นยศหลายรูป สุดท้ายผมก็สงสัย ว่าทำไมต้องแบ่งชั้น แบ่งยศ แม้กระทั่งนักบวช สรุปว่าผมไม่ค่อยได้อะไรจากการบวชสักเท่าไหร่

## ความเชื่อของผมเป็นแบบไหนกับเรื่องทั่วๆไป และเรื่องการเปลี่ยนศาสนา

ผมเป็นคนที่ไม่ได้ เชื่ออะไรง่ายๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือการพิสูจน์ให้เห็น ถ้าไม่นับเรื่องของศาสนาเพราะว่ามันพิสูจน์ไม่ได้ ต้องรอดูที่ผล ที่มาที่ไปเป็นอย่างไร ไม่รู้เพราะขี้เกียจค้น การนินทาผู้อื่นในแง่ไม่ดี แล้วนำมาพูดต่อๆกัน โดยไม่ได้สืบความจริง ใช้ไม่ได้กับผม บางเรื่องผมจะถามจากเจ้าตัวเลย ว่าจริงไหม ถ้าเป็นความเชื่อประเภทโชค เครื่องรางของขลัง ผมก็ไม่กล้าหลบหลู่เพราะไม่รู้ว่ามีจริงหรือไม่จริงแต่ก็เชื่อไว้ก่อน คิดว่าปลอดภัยดี เพราะไม่รู้ว่าจะพิสูจน์อย่างไร ผมก็ต้องยอมเชื่อไปโดยปริยาย ถึงกับว่าบางครั้งผมก็แสวงหาสิ่งเหล่านี้บ้าง เมื่อผมคิดจะรวย หรือหางานทำ

เรื่องการเปลี่ยนศาสนานะหรือ ลืมไปได้เลย ใครจะกล้า ที่บ้านก็พุทธทั้งนั้น เป็นชาวพุทธสบายจะตาย ไม่ต้องมีกฎเกณฑ์อะไรมากมาย แล้วคนส่วนใหญ่ในประเทศเขาก็นับถือกัน ศาสนาไหนๆ ก็สอนให้เป็นคนดีเหมือนกัน ที่บอกว่าพระเจ้าสร้างโลก ไม่ต้องเวียนวายตายเกิด ก็รู้นะ แล้วจะพิสูจน์ยังไง ใครก็พูดกันได้ แล้วไหนคนรอบข้างจะมองว่าโลเล จะมาหาว่าผมบ้า นี่คือ ความคิดช่วงผมเรียนมหาวิทยาลัย แม้ในใจจะชอบอิสลามแต่เป็นการชอบแค่เปลือกของศาสนา จากสิ่งที่ผมเห็นภายนอก

## ผมเบื่อหน่ายชีวิตสุดสุด

ช่วงเวลาที่ผมหันกลับมาดูชีวิตตัวเองกับความเชื่อทางศาสนาคือตอนที่ ผมเริ่มรู้สึกเบื่อกับงานที่ทำ เมื่อเราเจอแต่การแก่งแย่งแข่งขัน ความไม่ยุติธรรมของสังคมโลก การปลิ้นปล้อนเพื่อให้ได้ในสิ่งที่ตนเองต้องการในตำแหน่งหน้าที่การงาน บางครั้งผมรู้สึกสิ้นหวังกับชีวิตบนโลกใบนี้ หนีความบาปไม่พ้น แล้วไหนจะต้องตายแล้วกลับมาเกิดใหม่อีก ความคิดหนึ่งมันแล่นเข้ามาในหัวผมไหนๆ ผมก็หนีบาปไม่พ้นแล้ว ก็สนุกกับบาปซะเลยจะดีกว่า ทุกคนย่อมมีด้านมืดของตัวเอง จริง

ไหม แต่ไอ้สิ่งที่เราสนุกด้วยกลับเป็นความสุขช่วงสั้นๆ บางครั้งแทนที่มันจะสุขมันกลับกลายเป็นความทุกข์แทน ผมเบื่อกับพวกพระปลอม ก็โจรห่มผ้าเหลืองดีดีนี่เอง ครั้งหนึ่งผมเคยใส่บาตร แต่แทนที่พระนั้นจะให้ผมเอาข้าวใส่ในบาตรกลับให้ผมใส่ข้าวลงบนถุงพลาสติก นั่นเป็นการใสบาตรครั้งสุดท้ายในชีวิตผม แม้จะมีหลายคนแย้งว่า ทำๆ ไปเถอะ ถ้าใจเราคิดดี ก็ได้บุญเหมือนกัน แต่ผมยอมไม่ได้ เหมือนเปิดช่องให้คนทำชั่ว หากผมคิดเช่นนั้น

## คุณว่ามีใครอยู่บนท้องฟ้าไหม?

ไม่รู้สิ วันหนึ่งขณะที่ผมไปเที่ยวนครนายกกับเพื่อนๆ พี่ๆ ที่ทำงาน มันช่วงเวลาที่ผมเบื่อกับชีวิตสุดๆ ทั้งเรื่องงานกับชีวิตส่วนตัวที่คิดว่า ตัวเองไร้คุณค่า ในคืนนั้นขณะที่ทุกคนกำลังร้องคาราโอเกะกันอย่างครื้นเครงในห้องจัดเลี้ยง ผมออกมาอยู่กลางสนามคนเดียว ตรงแคมป์ไฟ ผมมองไปบนท้องฟ้าอันมืดมิดที่มีดวงดาวเป็นจุดๆ อยู่ทั่วๆ ไปนั่น แล้วผมก็แหงนหน้าพูดกับท้องฟ้าว่าผมอยากเปลี่ยนศาสนา อยากเปลี่ยนความเชื่อ ผมจะทำอย่างไรดี ลึกๆ ผมอาจจะนึกถึงใครบางคน ที่คนบนโลกเรียกว่า พระเจ้า แต่ผมก็พูดไปอย่างนั้นแหละ ผมไม่รู้หรอกว่านั่นเป็นจุดเริ่มต้นของบางอย่าง ที่พลิกชีวิตผมไป ประตูในใจที่กำลังเปิดออกเพื่อค้นพบความยิ่งใหญ่

## เมื่อชีวิตไม่เหมือนเดิม

ผมเกิดอาการเบื่องานที่ทำอยู่แบบสุดๆ ประมาณ ปลายปี 2547 ผมก็ออกจากงานโรงแรมด้วยเหตุผลว่าจะไปช่วยญาติทำร้านอาหารที่ต่างประเทศซึ่งไม่แน่นอนว่าจะได้ไป แต่บวกกับอาการเบื่องานเลยลาออกมาซะงั้น ผมออกไปเรียนภาษาอยู่พักนึง เป็นภาษาฝรั่งเศส เรียนยังไม่จบคอร์ส ก็ออกมาทำงานที่โรงแรมเล็กๆ แห่งหนึ่งแถวรัชดา เงินเดือนต่างจากที่เก่าลิบ แต่จะมานึกเสียดายทำไมก็ตัดสินใจเอง ก่อนที่จะมาทำงานโรงแรมแห่งนี้ ผมว่างงานอยู่ประมาณเกือบครึ่งปี ตอนแรกก็สบายๆ เพราะยังมีเงินเก็บเหลืออยู่ ผ่านไปสองสามเดือน เริ่มเบื่อ แล้วเงินก็เริ่มจะร่อยหรอ จึงเริ่มหางานแล้วมาได้งานที่โรงแรมแห่งนี้ และเป็นช่วงที่ผมมีปัญหาชีวิต ถึงขั้นความคิดจะฆ่าตัวตาย รู้สึกว่าไม่อยากอยู่ในโลกนี้อีกแล้ว แต่เหตุที่ผมระลึกอยู่เสมอว่า ไม่ว่าศาสนาไหนๆ ก็สอนว่าการฆ่าตัวตายนั้นบาป ผมจึงได้แต่คิด

## คิดจะเปลี่ยนศาสนา

ช่วงที่ว่างงาน เรามีความคิดที่จะเปลี่ยนศาสนา ศาสนาแรกที่ผมนึกถึงในช่วงเวลานั้น คือศาสนาอิสลาม แต่ก็คิดถึงข้อบังคับทั้งหลาย มันยากวะ! ละหมาดตั้งห้าเวลา แถมอดกินหมูด้วยอาหารโปรดหลายอย่างก็มีหมู ต้องขลิบอีกเจ็บตายชัก ไหนจะภาษาอาหรับอีก ภาษาไทยท่องยังไม่ค่อยจะจำเลย แต่สุดท้ายผมก็ลองไปคุยกับคนที่เป็นมุสลิมที่ลงประกาศเรื่องราวศาสนาในเว็บ ดูเขานัดผมไปคุย แถว ม.รามคำแหงผมจำซอยไม่ได้ เข้าไปด้วยความกล้าๆ กลัวๆ ผมไม่ได้รับคำตอบอะไรมากมาย นอกจากหนังสือสองสามเล่ม ที่อ่านก็ไม่ค่อยเข้าใจ ผมเดินกลับออกมาด้วยอาการมึนๆ รู้สึกเสียเวลา ยังไงก็ไม่รู้ ผมมีเพื่อนสนิทเป็นมุสลิมคนหนึ่งคบมาแต่เด็ก ผมบอกอย่าง

กระตือรือร้นว่าอยากเปลี่ยนศาสนามาอิสลาม มีความเห็นว่าไง คำตอบที่ได้ ก็คือ เป็นพุทธนะดีแล้ว อิสลามนะประมาณว่ายากนะ แล้วก็คิดว่าผมไม่จริงจัง คงพูดเล่น ช่วงเวลานั้นเป็นเวลาแห่งความสับสน จนเมื่อผมล้มเลิกความตั้งใจ ความสับสนก็จางหายไป แต่ผมก็ไม่เคยลืมเรื่องพระเจ้า ความจริงผมคิดจะเรียนศาสนาอิสลามอย่างจริงจัง ช่วงที่ผมกำลังทำงานอยู่โรงแรมเล็กๆ แถวรัชดา แต่ก็ติดที่ว่าเขาสอนแค่วันอาทิตย์ ซึ่งผมทำงาน โอกาสที่จะรับหรือรู้จักอิสลามดับวูบไปอีกครั้ง เพราะคิดอยู่ตลอดเวลาว่า จะรับอิสลามได้ต้องเรียนรู้ก่อน ถ้าผมตายไปก่อนคงอดเป็นมุสลิม

## กลายเป็นคริสเตียน เพราะการขอแล้วได้ บนบานศาลกล่าวดีดีนี่เอง

วันเวลาผ่านไป 1 ปี พอดี นับแต่ออกจากงานที่เชอราตัน ประมาณเดือนกันยายน 2549 ผมรู้จักเพื่อนคนหนึ่งผ่าน อินเตอร์เน็ต ผมไม่รู้ว่าก่อนว่าเขาเป็น คริสเตียน จนเมื่อเขาชวนผมไปคริสตจักรหรือโบสถ์ของชาวคริสต์ ผมไปด้วยความอยากรู้อยากเห็น เป็นเพราะในใจลึกๆ ของผมอยากเปลี่ยนศาสนา ผมจึงไปโบสถ์แห่งนั้นซึ่งใช้สถานที่ของโรงหนังเก่าแห่งหนึ่งในซอยโชคชัย 4 เมื่อผมไปถึงมีคนยืนต้อนรับอยู่ตรงทางเข้า ด้วยท่าทียิ้มแย้มแจ่มใส ผมจำบรรยากาศในวันนั้นได้ดีทีเดียว เมื่อได้เวลา เขาเหล่านั้น เริ่มต้นด้วยการร้องเพลงนมัสการพระเจ้า เริ่มด้วยเพลงเร็ว ทุกคนยืนตบมือร้องเพลงด้วยท่าทางที่มีความสุข หรือที่คริสเตียนเรียกว่าอาการชื่นชมยินดีในพระเจ้า ผมนั่งนิ่ง ไม่มีอาการตอบสนองใดๆ หลังจากนั้นมีพิธีมหาสนิท กินขนมปังไร้เชื้อกับน้ำองุ่น การต้อนรับคนที่มาโบสถ์ครั้งแรก ผมได้ลูกอมเยอะมาก ปิดท้ายด้วยคำเทศน์ ซึ่งเทศน์โดยคนที่ไม่ใช่บาทหลวง แต่เป็นคนที่จบด้านศาสนศาตร์มา ที่นั่นมีการสอนไบเบิ้ล หลังจากเสร็จกิจกรรมในโบสถ์ หลังจากวันนั้นผมก็ถูกเชิญให้มาร่วมกลุ่มในวันพุธ ซึ่งเรียกว่ากลุ่มแคร์ ซึ่งผมเข้าใจว่าแค่นัดกินข้าวกันธรรมดา แม้ว่านิสัยของผมจะชอบกิน แต่ผมก็ปฏิเสธไป

เหตุการณ์ผ่านมา ประมาณ 2 อาทิตย์ หลังจากที่ไปโบสถ์แห่งนั้น ผมไม่รู้นึกยังไง อยากกลับไปทำงานที่เชอราตันอีก อาจเพราะเบื่องานที่ทำอยู่อีกแล้ว แต่ก็ไม่รู้ทำไง ตอนที่ผมออกจากเชอราตันมา ผมบอกกับเพื่อนร่วมงานทุกคนว่าผมจะไม่กลับไปทำงานที่นั่นอีก วันหนึ่งขณะที่ผมกลับจากไปเยี่ยมพี่ชายแถวบางจาก สุขุมวิท ผมปวดท้องอย่างรุนแรง และก็ตั้งใจว่าจะแอบแวะไปเข้าห้องน้ำที่เชอราตันไม่ให้ใครเห็น หลังจากเสร็จธุระส่วนตัวเป็นที่เรียบร้อย ผมก็พบกับเพื่อนที่ทำงานในแผนกเดียวกันโดยบังเอิญ เขาเข้ามาทักผมและบอกกับผมว่ามีพี่ในแผนกป่วยย้ายไปอยู่แผนกอื่น มีตำแหน่งว่าง ผมสนใจจะกลับมาทำไหม ผมก็ไม่ได้ตอบรับหรือปฏิเสธ แต่ก็กลับมาคิดดูสองสามวัน ผมจึงตัดสินใจกลับไปสมัครงานใหม่ ในตำแหน่งเดิม สุดท้ายผมก็ได้ ซึ่งวันที่ผมกลับเข้าไปคุยกับผู้จัดการในแผนกนะแหละ เป็นวันที่ผมบอกกับเพื่อนผมที่โบสถ์ว่า ถ้าผมได้ผมก็จะรับเชื่อพระเยซูเป็นพระเจ้า(ถ้าผมขออัลลอฮฺ ผมคงเป็นมุสลิมตั้งแต่ตอนนั้น) แล้วผมก็ได้กลับไปทำที่เชอราตันอีก หลังจากวันนั้น ผมก็เริ่มไปโบสถ์ ผมยังไม่ได้รู้สึกศรัทธาอะไรมากมายนะ ความรู้สึกเชื่อแบบตอนเป็นพุทธนะ ปกติคนที่ไปโบสถ์ครั้งแรก เขาจะออกไปรับเชื่อที่หน้าเวทีกับศิษยาภิบาล

เชื่อไหมว่า ผมไม่เคยออกไป แต่ผมก็เชื่อจริงๆ นะ และแถมยังดีใจเล็กๆ ว่า ไม่ได้เป็นมุสลิมก็ไม่เป็นไร อย่างน้อยก็พระเจ้าเดียวกัน

## เมื่อผมสัมผัสและรับรู้ได้ว่าพระเจ้าเป็นจริง

ช่วงแรกๆ ของการเลิกไหว้รูปเคารพนี่มันก็กลัวๆ อยู่นะ คือคิดไปว่าถ้าเราไม่ไหว้แล้วเจ้าพวกนี้จะไม่คุ้มครองเรา กลัวจะมาทำร้ายเราอีกตะหาก แต่สุดท้ายผมก็ปฏิเสธสิ่งเหล่านี้ได้ ความเชื่อของผมช่วงนั้นเป็นแบบการบนบานศาลกล่าว ขอได้ก็ดีขอได้ก็เชื่อ ไม่ลบหลู่ พระเจ้าก็ยังคงไม่ยิ่งใหญ่มากไปกว่าเทพทั้งหลายในโลกนี้ แต่เมื่อผมเริ่มปฏิบัติศาสนากิจ แบบคริสเตียนเพิ่มมากขึ้นประกอบกับพระเจ้าอวยพรผมหลายๆ เรื่องติดต่อกัน ตั้งแต่เรื่องเล็กๆ ไปจนเรื่องใหญ่ๆ บางอย่างผมแค่คิด ผมก็ได้ แรกๆ มันก็ต้องคิดว่าบังเอิญอยู่แล้ว เพราะความศรัทธาผมยังไม่ถึงพอที่จะคิดร้อยเปอเซ็นต์ว่ามาจากพระเจ้า แต่เพราะได้ในสิ่งที่ขอถี่ๆ เข้า ประกอบการที่เราแสดงความเชื่อออกมาเป็นการกระทำ คือ การดำเนินชีวิตในแบบคริสเตียน ความลังเลสงสัยในตัวพระเจ้าก็หายไป ความบังเอิญไม่มีในโลก เริ่มคิดว่าทุกอย่างพระเจ้ากำหนดไว้หมดแล้ว แต่ยังมีอยู่เรื่องหนึ่งที่ยังไม่หายไปจากใจของผม พระเจ้าของคริสต์กับอิสลามเป็นพระเจ้าเดียวกัน!!!

## เมื่อผมยอมพระเจ้า ความศรัทธาจึงเกิด ชีวิตที่เปลี่ยนแปลง...อีกครั้ง

การมาโบสถ์วันอาทิตย์ อธิฐานเฝ้าเดี่ยว สามัคคีธรรมกับพี่น้องคริสเตียน อ่านคัมภีร์ไบเบิ้ล การร้องเพลงสรรเสริญนมัสการพระเจ้า เป็นหลักการดำเนินชีวิตแบบคริสเตียน คือหลักการการรักษาศรัทธานั่นเอง สิ่งเหล่านี้ ผมไม่รู้มาก่อนหรอกว่าจะเป็นสิ่งที่สร้างศรัทธาให้กับเราในเวลาต่อมา การที่จะต้องมาแคร์ คือ เข้ากลุ่มทุกวันพุธเนี่ยเป็นเรื่องยากสำหรับผมในตอนแรก เพราะต้องทิ้งเวลาส่วนตัวในช่วงเวลานั้นไป เพราะผมยังมองไม่เห็นคุณค่าหรือความสำคัญ ผมยังสาละวนอยู่กับชีวิตแบบเดิมๆ นัดเพื่อนกินข้าว ดูหนัง ไม่ยอมให้เวลาของพระเจ้ามาก่อน ผมก็มักหัวเสียอยู่บ่อยๆ เมื่อมีงานที่โบสถ์เข้ามากะทันหัน แล้วต้องตัดสินใจทิ้งธุระส่วนตัวที่เรามีอยู่ไปตอนนั้นผมกับพระเจ้าเป็นอย่างไร? ถ้าเรื่องการตระหนักและเห็นคุณค่าของพระเจ้านั้นผมว่ายังมีน้อยอยู่นะ แต่เรื่องการตอบแทนพระคุณพระเจ้ากับสิ่งที่พระองค์อวยพร ผมระลึกอยู่เสมอ นั่นเป็นแรงขับเคลื่อนแรกให้ผมละทิ้งชีวิตส่วนตัวออกไป นิสัยผมถ้านัดใครไว้แล้วจะไม่ยอมเลิกนัด นัดก่อนก็มีสิทธิ์ก่อน กลายเป็นงานพระเจ้าต้องมาก่อนเสมอ และผมเริ่มจัดกระบวนการความคิด การลำดับความสำคัญของการใช้เวลาใหม่ ในช่วงแรกเป็นเรื่องที่ยากที่จะเข้าใจ แต่สุดท้ายมันก็เป็นการทดสอบที่ผมผ่านไปได้ เรื่องการถวายสิบลดซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิถีคริสเตียน ผมก็ไม่เคยขาดซึ่งในช่วงแรก ผมก็รู้สึกแปลกๆ เพราะเราไม่เคยถวายทรัพย์เยอะขนาดนั้นมาก่อน แต่สุดท้ายก็กลายเป็นความเคยชิน เป็นเรื่องปกติไป ผมไม่เคยโกงสิบลด แม้แต่บาทเดียว ซึ่งการถวายนี้ เป็นการทำให้เราเป็นคนที่มีจิตใจกว้างขวางมากขึ้น การแต่งตัวมาโบสถ์ ผมใช้เวลาเป็นปีเลยทีเดียวกว่าจะเปลี่ยนจากเสื้อยืดกางเกงยีนส์ มาเป็นสแลคโดยที่ยังไม่ผูกเนคไทด์ และในปีต่อมาผมจึง

ยอมผูกเน็คไทด์ ชีวิตผมเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ด้วยการเห็นความสำคัญ ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในชีวิตของผม เป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า ผมเรียนรู้ว่าความคิดในแง่ลบ ความขมขื่นใจ การไม่ให้อภัยผู้อื่น เป็นอุปสรรคในการเดินติดตามพระเจ้า มารจะเข้ามาแทรกโดยง่าย สิ่งเหล่านี้ทำให้ผมเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น เมื่อเราสามารถเอาชนะมันได้ ผมพยายามทำชีวิตให้เป็นแบบอย่างกับผู้อื่นเพื่อเขาจะได้เห็นความยิ่งใหญ่ของ พระเจ้าผ่านชีวิตผม อยากให้เขารักพระเจ้าเหมือนผม แล้วอะไร เล่าที่เป็นจุดทำให้ผมพลิกชีวิตอีกครั้งหนึ่ง...

## พระเจ้ายิ่งใหญ่เกินกว่าจะลงมาเป็นมนุษย์

ในจิตสำนึกผม ไม่เคยรวมพระเจ้ากับพระเยซูเข้าด้วยกัน เวลาผมอธิฐานขอ ผมก็ยังแยกเป็นสองบุคคล พระเจ้าก็คือพระเจ้า พระเยซูก็คือพระเยซู ในระยะหลังผมเริ่มมองเห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันของคนในโบสถ์ การยกชูผู้นำ การอ้างสิทธิอำนาจที่มาจากพระเจ้า ซึ่งผมมองว่าไม่ได้ช่วยให้คนมีศรัทธาที่แท้จริง เหตุการณ์ล่าสุด คือการที่พยามยามจะจัดงานเลี้ยงวันเกิดของผู้นำในกลุ่มที่จะต้องทำออกมาให้ดูดีเป็นที่ประทับใจเซอร์ไพรส์ เขาปรึกษากันในรถ ในขณะที่ผมขับรถอยู่ ผมก็มีความคิดแว็บหนึ่งผ่านเข้ามา ... ทำไมถึงไม่เอาใจพระเจ้านะ มัวแต่เอาใจคนในโลกนี้อยู่ได้ .... นั่น ทำให้ผมกลับมาหาคำตอบอีกครั้ง

ต้องรู้ให้ได้ ว่าทำไมอิสลามไม่เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า เพราะอารมณ์ชั่ววูบ

ผมรู้สึกแย่ๆ มาหลายวันหลังจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในรถ อธิฐานขอพระเจ้ายังไงก็ไม่หาย พยายามลบความคิดที่ไม่ดีออกไป ผมร้องไห้แบบไร้สาเหตุ สุดท้าย ผมตัดสินใจค้นหาความจริงเรื่องพระเจ้าของอิสลามอีกครั้ง ไม่รู้ทำไปเพื่ออะไร เพราะคิดว่า คำตอบที่ได้ก็เหมือนเดิม คือพระเยซูเป็นแค่คนธรรมดา แล้วก็ไม่ได้ตายบนไม้กางเขน

17 พฤษภาคม 52 ผมส่งเมล์ ไปหาอาจารย์ชารีฟ วงศ์เสงี่ยม ที่ค้นได้จากกูเกิ้ล สำหรับผู้สนใจอิสลาม เพียงเพื่อจะได้รับคำตอบพอหอมปากหอมคอ ตอบกลับมาทางเมล์ ว่าในทัศนคติของท่าน พระเยซูเป็นใคร คิดว่าอาจารย์ตอบเมล์มาแล้วก็คงได้รับคำตอบแบบครอบจักรวาลเหมือนเมื่อเกือบสี่ปีก่อน แล้วเราก็กลับมาอยู่โบสถ์ตามเดิม

แต่หาเป็นเช่น นั้นไม่...

ในวันเดียวกันนั้นเอง วันนั้นผมก็ไม่เข้าใจว่า ทำไม ผมต้องกลับไปเช็คเมล์ เหมือนรอคอยคำตอบ ซึ่งสุดท้ายอาจารย์ก็ขอเบอร์ผม คำตอบไม่ใช่ในอีเมล์อย่างที่ผมคิด อาจารย์นัดเจอผมที่ศูนย์กลางอิสลามแห่งประเทศไทย ผมก็ไม่รู้ว่าทำไมถึงรับปากว่าจะไป ผมไปด้วยอาการกล้าๆ กลัวๆ อารมณ์แบบเดียวกันกับที่นัดเจอมุสลิมแถวรามในครั้งกระโน้น ผมเจออาจารย์พร้อมกับมุสลิมอีกสี่ห้าคน ผมก็ไม่ได้ใส่ใจอะไรมากมาย ว่ามาทำไมกันเยอะแยะ ดี มีเพื่อนคุยเยอะ กลับรู้สึกเช่นนั้น เรานั่งคุยกันอยู่นาน สองชั่วโมงเห็นจะได้ หรือจะบอกว่า อาจารย์เป็นฝ่ายพูดอยู่คน

เดียวก็ว่าได้ พร้อมหลักฐาน ผมไม่รู้หรอกว่าไอ้หลักฐานที่ว่าเนี่ยเขารู้ได้อย่างไรว่าจะทำให้ผมเปลี่ยนศาสนาได้ภายในชั่วข้ามคืน นั่นคือคัมภีร์ไบเบิ้ล ในหลายๆ เวอร์ชั่น ความขัดแย้งในตัวหนังสือเอง ผมก็ไม่ได้เก่งอะไรมากมายกับการวิเคราะห์ไบเบิ้ล แต่กระนั้น ข้อความตอนท้ายไบเบิ้ลที่ว่าผู้ใดแก้ไขเปลี่ยนแปลงหนังสือนี้ก็ต้องมีอันเป็นไปหรือได้รับความพินาศยังคงอยู่ในความทรงจำของผม ผมไม่เคยอ่านไบเบิ้ลในเวอร์ชั่นอื่นเลย เพราะผมก็มีความสุขกับพระเจ้าและกับไบเบิ้ลในเล่มที่อ่านอยู่ จนลืมหาความจริง และนี่คงเป็นสิ่งที่พระเจ้าตอบคำอธิฐานผมที่ผมอธิฐานไว้ว่า ด้วยเหตุที่คริสต์ปฏิเสธว่าพระเจ้าเดียวกันกับอิสลาม ซึ่งตรงข้ามกับอิสลามที่บอกว่าเป็นพระเจ้าเดียวกัน ขอให้พระองค์ทำให้ผมเห็นความจริงและความเท็จ ซึ่งแน่นอนต้องมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งโกหกผม

ผมรับอิสลามในวันนั้น ด้วยความรู้สึกดีๆ ที่เหมือนหลุดพ้นจากอะไรบางอย่าง ความเข้าใจในพระเมตตาของอัลลอฮฺ(มุสลิมเรียกพระเจ้าว่าอัลลอฮฺ)และ ที่พระองค์ยกโทษบาปทั้งหมดให้ และสิ่งดีๆ ที่เราตั้งใจทำเพื่อพระองค์ก็ยังคงอยู่ พร้อมกับอาการเครียดเล็กๆ อยู่ร่วมเดือน มิใช่ความสับสนในพระเจ้า แต่เป็นเรื่องการที่เราออกจากโบสถ์ การชี้แจง ความจริงผมอยากจะหนี คือไม่ติดต่อกับคนที่โบสถ์เลย แต่อาจารย์บอกให้เราชี้แจงเพื่อให้เขาได้รับรู้ ผมชวนคนที่โบสถ์เหล่านั้นให้มาโต้กับอาจารย์ แต่ก็ไม่มีใครมาสักคน โต้กันในเมล์ก็ไม่มีเหตุผลหรือหลักฐานเพียงพอจะมาชี้แจงแก้กับอาจารย์ ใช้เพียงแค่ความเชื่อกับข้อความในไบเบิ้ลที่ไม่รู้ที่มาที่ไปมากล่าวอ้าง

## เกิดอะไรขึ้นบ้าง เมื่อผมรับอิสลาม?

อย่างแรกคงเป็นเรื่องการแสดงทัศนคติในแง่ลบต่างๆ นานาของคนในโบสถ์ ว่าผมทำอะไรแบบไม่มีเหตุผล ไม่พอใจคนในโบสถ์บ้าง ไม่รู้ไบเบิ้ลบ้างแล้วยังจะไปรับอิสลาม

เสียงเย้ยหยันของคนที่ทำงาน หาว่าผมขาดความอบอุ่น หรือแม้จะมีคนมาถามผมว่าผมยังสติดีอยู่หรือเปล่า ถึงเปลี่ยนศาสนาบ่อยๆ แค่สำหรับผมนั่นคือการทดสอบ ซึ่งถ้าเทียบกับคนอื่นก็คงเป็นแค่เรื่องเล็กน้อยเท่านั้น ผมโดนทดสอบอย่างหนักมาแล้วช่วงหนึ่งตอนที่ผมเป็นคริสเตียนในช่วงเวลานั้นแหละที่ทำให้ผมได้รู้ว่าศรัทธาที่แท้จริงเป็นเช่นไร และการรักษาศรัทธาต้องทำอย่างไร

ผมพยายามจะหาเวลา เข้ากลุ่มกับอาจารย์อยู่เสมอ คือการไปกินน้ำชาในตอนค่ำเกือบทุกวัน เราคุยแต่เรื่องศาสนา สำหรับบางคนอาจจะดูยิ่งตึงเครียด แต่นั่นเป็นเรื่องที่ทำให้ผมคลายเครียด ผมคุ้นกับการฟังบรรยายเรื่องศาสนา การเข้ากลุ่มสามัคคีธรรม ซึ่งแน่นอน นอกเหนือจากการละหมาดห้าเวลาแล้ว เป็นสิ่งที่ทำให้ผมรักษาอีหม่านไว้ใกล้ชิดอัลลอฮฺ อยู่ตลอดเวลา

และวันนี้ผมก็ได้อยู่ต่อหน้าพระเจ้าที่เที่ยงแท้ในพระนามของอัลลอฮฺ พระผู้ทรงยิ่งในความเมตตา พระผู้ทรงยิ่งในความกรุณา พระองค์ผู้ทรงเข้าใจมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างดีที่สุดโดยมิต้องผ่านใคร ไม่ว่าจะเป็นพระเยซูหรือใครก็ตาม ความรับผิดชอบเป็นของผมโดยตรง ... อัลฮัมดุลิลลาฮฺ

## ฝากไว้สำหรับผู้ที่อัลลอฮฺอยากจะให้กลับมาหาพระองค์

### ฝากถึงชาวพุทธ

ก่อนอื่นผมขอถามท่านก่อนว่าศีลห้า ซึ่งมีแค่ห้าข้อเท่านั้นในชีวิตประจำวันของท่าน ท่านทำได้หรือไม่ ? แล้วถ้าท่านเกิดพลาดพลั้งทำลงไป ท่านจะให้ใครยกโทษให้ท่าน ? ท่านต้องรอคอยเวรกรรมที่กำลังจะตามมาหรือเปล่า ? ท่านหมดสิทธิ์ไปนิพพานแล้วใช่หรือไม่ ? คือการที่ไม่ต้องกลับมาเกิดอีก การเวียนว่ายตายเกิดเป็นสิ่งที่ท่านอยากให้เกิดกับท่านหรือ ? แล้วรูปเคารพทั้งหลายทั้งปวง ที่บางครั้ง ต้องฆ่ากัน เหยียบกันตายก็มี พุทธสอนไว้จริงหรือ?

เพื่อนสนิทผมคนหนึ่ง กล่าวหาว่าผมสุดโต่ง ไม่ยึดทางสายกลาง จริงจังกับศาสนามากเกินไป เมื่อผมเลือกที่จะแต่งงานกับผู้หญิงที่ผมเห็นหน้าแค่สองครั้ง โดยเลือกที่อิหม่านและศาสนาของเธอ ขาดเหตุผลในแบบที่ชาวโลกเขาทำกัน

คบหากันอย่างน้อยสักปีสองปีหรือมากกว่าจะดีกว่าไหม ถ้าต้องเลิกกันทำอย่างไร ลูกไม่เป็นด็กมีปัญหาหรือ มีลูกแล้วค่าใช้จ่ายเยอะนะ ทั้งๆ ที่ตัวเองก็แต่งงานแล้ว แล้วมีอะไรกับแฟนก่อนแต่งอีกต่างหาก

ฉันไม่อยากเปลี่ยน ศาสนา เพราะบรรพบุรุษเชื่อมาแบบนี้ คุณแน่ใจได้อย่างไรว่าสิ่งที่คุณประพฤติอยู่คุณทำตามบรรพบุรุษ หรือเหมือนแค่เปลือกนอก หากตระกูลคุณเป็นโจร คุณจะเป็นโจรด้วยไหม ?

การนั่งวิปัสสนากรรมฐาน ไม่จำเป็นต้องทำสำหรับคนที่มีหรือแสวงหาพระเจ้า เพราะคนที่มีพระเจ้า แท้จริงอยู่ที่ไหนก็มีสันติสุขซึ่งมากกว่าความสุข

ความสุข มักเกิดจากสถานการณ์เป็นตัวกำหนด เช่น สอบได้ ถูกล็อตเตอรี่ แต่สักพัก มันก็จะหาย ไม่มั่นคง แล้วก็ต้องแสวงหาครั้งแล้วครั้งเล่า หาความสุขอย่างอื่นมาชดเชยไปเรื่อยๆ

สันติสุข สถานการณ์มิได้เป็นตัวกำหนด เช่น การเผชิญความทุกข์ยากทั้งหลายทั้งปวง คนของพระเจ้าเชื่อเสมอว่า คือการทดสอบ แทนที่จะต้องแสวงหาความสุขอย่างอื่นมาชดเชย เราแสวงหาพระเจ้าแทน

ผมจะบอกว่าอัลลอฮฺไม่เคยทำให้ผมผิดหวังในการตอบแทน การอวยพร การหลุดพ้นจากบาป ความเมตตาที่หาที่ไหนไม่ได้อีกแล้วในโลกนี้ การลบบาป แถมด้วยการเข้าสวรรค์ เมื่อผมเลือกทำในสิ่งที่พระองค์กำหนดเอาไว้ ความกลัวความกังวลทั้งหลายก็จางหายไปสิ้น แม้ไม่ได้ดั่งที่ขอหรืออย่างที่หวัง การอวยพรในสิ่งที่ใหญ่กว่ารออยู่เสมอ ความทุกข์ยากลำบาก พระองค์สร้างมาเพื่อให้เราเข้มแข็ง มิใช่เพื่อให้เราท้อแท้สินหวัง เมื่อใดที่ท่านยังมีลมหายใจที่พระองค์ประทานมาให้อยู่ ท่านยังมีโอกาสกลับใจเสมอ แต่เมื่อไหร่ ที่เราไม่สามารถบอกได้ว่าพระองค์จะเอาลมหายใจกลับคืนไป โอกาสของท่านสิ้นสุดลงแล้ว

## ฝากถึงชาวคริสต์

ผมไม่รู้ว่าท่านถูกห้ามสงสัยในพระเยซูหรือไม่ แต่สำหรับผม ผมถูกห้าม แม้กระทั่งในบทเพลงสรรเสริญนมัสการตอนหนึ่ง “เชื่อเถิดเท่านั้น เชื่อเท่านั้นเดี๋ยวนี้.....” อิสลามไม่เคยสอนให้ผมเชื่ออย่างงมงาย ไร้สาระ อิสลามเชื่อด้วยหลักฐานความจริง เหตุและผล คุณมีสิทธิที่จะสงสัยได้ตลอดเวลา ถ้าหากคุณคิดว่ามีศาสนาที่ดีกว่าหรือเป็นจริงกว่าอิสลาม คุณสามารถยกมาชี้แจงได้ทันที

คุณเคยเอาพระลักษณะของพระเจ้ากับพระลักษณะของพระเยซูมาเปรียบเทียบกันบ้างหรือไม่ ?

พระเจ้าใจร้ายมากเลยใช่ไหมที่ไม่ยอมยกโทษให้กับคนที่พระองค์สร้างมา ถึงต้องส่งพระเยซูมา ? หรือฤทธานุภาพของพระองค์ไม่มีในโลก คุณคิดว่าพระเจ้าเที่ยงแท้ควรจะมีกี่องค์ ? หากคุณคิดว่ามีองค์เดียว ทำไมอิสลามจึงอ้างว่า พระเจ้าของคริสต์กับอิสลามเป็นองค์เดียวกัน แล้วถ้าคุณกล่าวอ้างว่าพระเจ้าของศาสนาไหนก็ศาสนานั้นไม่เกี่ยวกัน แล้วพระเจ้าของใครละที่สร้างโลก โลกมีเพียงใบเดียวมิใช่หรือ? ลองหาคำตอบซิ

คุณเคยลองค้นหาไบเบิ้ลฉบับแรกของโลกนี้ไหม แล้วคุณยังจำข้อความในวรรคสุดท้ายของไปเบิ้ลได้หรือไม่ ผมคาดการณ์ว่า วันหนึ่งข้อความที่ว่านั้นจะต้องถูกตัดออกไปในไปเบิ้ลเวอร์ชั่นที่ ..... สังคายนา(แก้ไขปรับปรุง)โดย ...

การให้หรือการอวยพร ที่คุณคิดว่ามาจากพระเจ้า มารซาตานก็ทำได้เหมือนกัน เพียงแค่มีความเชื่อ แต่ไม่มีหลักฐานการพิสูจน์ เท่านั้นคุณก็เสร็จมันแล้ว

คำพูดที่หวานหอม ดนตรีเสียงเพลงอันไพเราะ สำหรับผมในตอนนี้ ก็เหมือนมารซาตานมาหยิบยื่นขนมหวานชิ้นโปรดที่คุณอยากจะได้ชิมมันให้กับคุณอยู่

คุณยังจำช่วงเวลาที่พระเยซูเสด็จกลับมายังโลกมนุษย์ แล้วชี้หน้าว่ามนุษย์บางจำพวกที่วิ่งไปหาท่านว่า “อ้ายชาติชั่ว เราไม่รู้จักเจ้า” ได้ไหม ว่านอกจากคนหน้าไหว้หลังหลอกแล้ว ยังมีคนพวกใดอีก ... จงหาคำตอบที่ว่าไบเบิ้ลตอนไหนที่ว่า พระเยซูเป็นพระเจ้า แล้วเขียนโดยใคร หากมีพระเยซูเป็นคนเขียนเองจริงหรือ ?

## ฝากถึงมุสลิม

ผมมักจะแอบอิจฉามุสลิมเดิมๆ ที่เขามีความรู้มากกว่า อิจฉาที่เขาได้เป็นมุสลิมตั้งแต่เกิดในครอบครัวมุสลิม ที่เขาได้รับรู้ความจริงจากอัลลอฮฺ ได้รู้ถึงสัญญาณเตือนต่างในยุคสุดท้าย และก็ยังนึกเสียดายแทนสำหรับมุสลิมอีกหลายๆ คนที่ไม่เห็นคุณค่าของการละหมาด คนที่ยังสนุกอยู่กับโลกดุนยา โลกที่ไม่มีความจริงแท้แน่นอน

การเรียนรู้เรื่องศาสนาไม่ใช่เป็นสิ่งที่น่าเบื่อสำหรับผมเลย แต่เป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้น กับสิ่งที่อัลลอฮฺมาบอก เพื่อให้เราดำเนินชีวิตในโลกนี้ได้อย่างปลอดภัย บางอย่างอาจดูเป็นเรื่องยาก ที่ยาก เพราะไม่ลงมือทำ แต่เมื่อผมลงมือทำในส่วนของผม อัลลอฮฺทรงช่วยผมเสมอ การคบเพื่อนผมก็ว่ามีความสำคัญการอยู่ในกลุ่มคนที่มีความประพฤติดำรงอยู่ในทางของอัลลอฮฺ การทำกิจกรรมทางศาสนาร่วมกัน นั่นเป็นสิ่งที่มุสลิมทุกคนควรทบทวนอยู่เสมอ

"เมื่ออัลลอฮฺให้อาวุธสำหรับต่อสู้กับความชั่วร้ายเลวทรามของโลกนี้มาแล้ว คุณจะยอมปล่อยให้มันทู่หรือขึ้นสนิมกระนั้นหรือ"

... ขอให้อิหม่าน(ศรัทธา)ของข้าพระองค์ เต็มล้นอยู่เสมอในจิตใจ เหมือนธารน้ำที่ไม่มีวันเหือดแห้ง และให้ลมหายใจสุดท้ายในโลกที่ไม่แน่นอนนี้

ข้าพระองค์ได้กล่าวว่า...ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ (ไม่มีพระเจ้าอื่นองค์ใดที่ควรค่าถูกกราบไหว้เว้นแต่อัลลอฮ์เท่านั้น).

ที่มา อิสลาม.net